

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

18 iunie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Constantin Gurschi,

Judecători – Ion Arhiliuc, Constantin Alerguș, Andrei Harghel, Iurie Diaconu, cu participarea procurorului Dumitru Graur și avocatului Pavel Cebotari, părții vătămate Vintea Serghei, a judecat în ședință publică recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Radu Sîli, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2013, în cauza penală în privința lui

Rusu Toader Alexandru, născut la 25 august 1991, originar și domiciliat în s. Iurceni, r-nul Nisporeni, moldovean, cetățean al Republicii Moldova.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. Instanța de fond din 24.11.2011 pînă la 23.03.2012;*
- 2. Curtea de Apel Chișinău din 25.04.2012 pînă la 31.01.2013;*
- 3. Curtea Supremă de Justiție din 23.04.2013 pînă la 18.06.2013.*

Procedura de citare a fost legal executată.

Procurorul și partea vătămată Vintea Serghei au susținut recursul, solicitînd admiterea acestuia în sensul declarat.

Avocatul Pavel Cebotari s-a pronunțat pentru respingerea recursului declarat, ca fiind neîntemeiat.

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție asupra recursului în cauză în baza actelor din dosar,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Nisporeni din 23 martie 2012, Rusu Toader a fost achitat de sub învinuirea adusă pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 152 alin. (1) și 287 alin. (2) lit. a), b) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Serghei Vintea privind încasarea prejudiciului material în mărime de 6473,60 lei și a prejudiciului moral în mărime de 7000 lei a fost respinsă.

De asemenea, în cauză a fost pronunțată încheiere interlocutorie în privința procurorilor Petrușca Sergiu și Potînga Veaceslav.

2. De către organul de urmărire penală Rusu Toader a fost pus sub învinuire pentru faptul, că la 18 septembrie 2009, în jurul orei 01.00, aflîndu-se în incinta barului „La terasă”, situat în s. Iurceni, r-nul Nisporeni - loc public și fiind în stare de ebrietate alcoolică, intenționat încălcînd grosolan ordinea publică și exprimînd o vădită lipsă de respect față de societate, cu o deosebită obrăznicie, fără nici un motiv, i-a aplicat o lovitură cu capul peste față cet. Vintea Serghei, cauzîndu-i dureri fizice, după care continuîndu-și intențiile huliganice, ieșind în stradă, în apropierea barului „La terasă”, din aceleași intenții huliganice, prelungind acțiunile sale criminale, încălcînd grosolan

ordinea publică și exprimînd o vădită lipsă de respect față de societate, cu o deosebită obrăznicie a aplicat violența fizică față de cet. Vintea Serghei, manifestată prin lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului. După care, în aceleași circumstanțe, în timp ce Vintea Serghei era la pămînt după loviturile primite, Rusu Toader intenționînd să-și manifeste dominația și fiind ajutat de Sirițanu Vadim, Nani Vasile, Teleman Victor, Rusu Radu și Constantinovici Serghei, continuîndu-și acțiunile huliganice printr-o comportare batjocoritoare față de Vintea Serghei, prin înjosirea onoarei și demnității acestuia, s-a adresat cu expresii injurioase în adresa ultimului, vîrsînd din sticlă bere peste el și lovindu-l cu picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzîndu-i dureri fizice. În rezultatul acțiunilor menționate, inculpatul Rusu Toader i-a cauzat lui Vintea Serghei vătămări corporale medii, sub formă de fractura osului zigomatic pe stînga.

Acțiunile lui Rusu Toader de către organul de urmărire penală au fost încadrate în baza art. 152 alin. (1), 287 alin. (2) lit. a), b) Cod penal.

3. Procurorul a atacat cu apel sentința instanței de fond, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul Rusu Toader să fie condamnat pentru comiterea infracțiunilor imputate. De asemenea, apelantul a solicitat și anularea încheierii interlocutorii din 23 martie 2012.

În susținerea cerințelor sale, apelantul a indicat că:

- instanța de fond a constatat faptele invocate în învinuire, însă a pronunțat o sentință de achitare, neîntemeiat a ajuns la concluzia precum că, în procesul urmăririi penale, cît și în ședința de judecată, acuzarea nu a demonstrat și nu a probat cu nimic învinuirea adusă, cît și faptul că la punerea sub învinuire a inculpatului a fost omis termenul de 3 luni;

- potrivit materialelor cauzei penale (Vol. I, f.d. 42) s-a stabilit cu certitudine că prin ordonanța din 23.11.2009, a fost recunoscut în calitate de bănuît doar pentru provocarea leziunilor medii „Rusu Tudor Alexandru”, și nu după cum afirmă instanța „Rusu Toader Alexandru”, care în lipsa unui proces-verbal al organului de urmărire penală în temeiul art. 249 CPP, constituie două persoane diferite, din acest considerent la întrebarea instanței inculpatul Rusu Toader, a declarat că nu cunoaște dacă a fost pus sub bănuire;

- legea procesual penală nu interzice înaintarea învinuirii persoanei, fără a fi recunoscută în calitate de bănuît;

- vinovăția inculpatului a fost pe deplin dovedită atît la urmărirea penală cît și în instanța de fond și anume prin declarațiile părții vătămate Vintea Serghei, a martorilor Bocan Valentina, Tăbîrță Vasile, Frunzete Veaceslav, prin raportul de expertiză medico-legală nr. 26 D, raportul de expertiză medico-legală nr. 132 „d” din 13.11.2009, cît și prin declarațiile inculpatului care a recunoscut vina parțial, solicitînd instanței de fond o pedeapsă conform legii.

3.1. Partea vătămată Vintea Serghei a atacat cu apel sentința primei instanțe, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul Rusu Toader să fie recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunilor imputate, pe motiv că instanța de fond nu a examinat cauza sub toate aspectele, eronat a apreciat circumstanțele și cumulul probelor administrate la dosar prezentate de acuzare. De asemenea, instanța de fond neîntemeiat a respins acțiunea civilă, deoarece prin acțiunile sale inculpatul i-a cauzat un prejudiciu enorm și anume gravitatea suferințelor suportate care se răsfrîng pînă în prezent. Apelantul a mai invocat, că pînă la incident era o persoană social activă și comunicabilă, încrezută în sine, însă, la moment are stări de stres, tulburări de somn, insomnie, iribilitate și

excitabilitate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2013, au fost admise apelurile declarate de procuror și de partea vătămată Vintea Serghei, din alte motive, casată, inclusiv din oficiu, sentința primei instanțe, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 6) CPP a fost încetat procesul penal în privința lui Rusu Toader în baza art. 152 alin. (1) și 287 alin. (2) lit. a), b) Cod penal, pe motiv că există alte circumstanțe care condiționează sau exclud tragerea la răspundere penală.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Vintea Serghei a fost lăsată fără examinare, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

Încheierea interlocutorie în privința procurorilor Potînga Veaceslav și Petrușca Sergiu a fost menținută.

4.1. La adoptarea soluției sale, instanța de apel a constatat că, probele pe cauza dată au fost analizate și verificate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității, veridicității și în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, care confirmă vinovăția inculpatului Rusu Toader în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 152 alin. (1) și 287 alin. (2) lit. a), b) Cod penal și vinovăția acestuia se dovedește prin următoarele probe:

- declarațiile inculpatul Rusu Toader;
- declarațiile părții vătămate Vintea Serghei;
- declarațiile martorilor Bocan Valentina, Tăbîrță Vasile și Frunze Veaceslav;
- raportul de examinare medico-legală nr. 2648/D din 29 septembrie 2009 (Vol. I, f.d. 30-31);
- raportul de expertiză nr.132 D din 13 noiembrie 2009 (Vol. I, f.d. 32).

4.2. Astfel, instanța de apel a conchis că deși învinuirea adusă inculpatului a fost confirmată prin cumulul de probe menționate supra, punerea sub învinuire a lui Rusu Toader a fost cu încălcări esențiale a legii procesuale penale și anume.

Astfel, inculpatul Rusu Toader a fost pus sub învinuire contrar prevederilor art. 63 alin. (2) pct. 3) Cod procedură penală și anume a fost recunoscut în calitate de bănuț la 23 noiembrie 2009 (Vol. I, f.d. 42), iar la 17 noiembrie 2011 a fost pus sub învinuire (Vol. I, f.d. 138).

Prin urmare, avînd în vedere prevederile art. 230 Cod procedură penală, legea a oferit organului de urmărire penală un termen concret pe durata căruia a fost în drept să-l mențină pe Rusu Toader în calitate de bănuț.

Articolul 63 alin. (3) Cod procedură penală, în mod imperativ stipulează că la momentul expirării, după caz, a unui termen indicat în alin. (2), organul de urmărire penală este obligat să adopte una din următoarele soluții: să dispună scoaterea persoanei de sub urmărire penală sau punerea persoanei sub învinuire a modului prevăzut de lege.

Punerea bănuțului sub învinuire și înaintarea acuzării sunt acțiuni procesuale distincte reglementate de art. 281-282 Cod procedură penală și care urmează a fi efectuate într-un anumit termen, dar care să nu contravină art. 63 Cod procedură penală.

Or, conform Hotărîrii Curții Constituționale nr. 26 din 23.11.2010 au fost declarate neconstituționale prevederile alin. (6) art. 63 Cod procedură penală, potrivit cărora era posibilă punerea persoanei sub învinuire și după expirarea termenelor prevăzute la alin. (2) „în cazul acumulării ulterioare a probelor suficiente”, iar la momentul punerii lui Rusu Toader sub învinuire (17.11.2011), au fost deja abrogate. Prin urmare, aceste acțiuni urmau a fi efectuate față de inculpatul Rusu Toader pînă la 23 februarie 2010 inclusiv.

Astfel, organul de urmărire penală a omis termenul de 3 luni, de punere sub învinuire a bănuitului, acesta aflându-se în calitate de bănuit mai mult decât termenul limită stabilit de art. 63 alin. (2) și (5) Cod de procedură penală, fapt ce constituie o încălcare esențială a legii procesuale penale, care afectează drepturile și interesele legitime ale persoanei.

La fel, instanța de apel a menționat că, conform art. 251 alin. (1) Cod de procedură penală, încălcarea prevederilor legale, care reglementează desfășurarea procesului penal, atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea aceluși act.

Argumentul acuzatorului de stat că în calitate de bănuit a fost recunoscut altă persoană, „Rusu Tudor Alexandru”, adică nu inculpatul, instanța de apel nu l-a reținut, ori, s-a constatat că în cauza dată nu a existat alt bănuit cu așa inițiale și doar procurorul a comis erori la indicarea numelui persoanei care conform documentelor se numește „Toader” și nu „Tudor”.

Instanța de apel a reținut că, deși apelantul a solicitat anularea și a încheierii interlocutorii, ultimul nu a adus careva argumente în acest sens, nu a infirmat cele indicate de instanță sau să prezinte vreo informație privitor la măsurile întreprinse întru lichidarea încălcărilor admise în cauză.

Instanța de apel a considerat că deși vinovăția inculpatului a fost demonstrată, în cauză nu este posibil de a adopta o hotărâre de condamnare, probele administrate la cauză fiind lovite de nulitate, potrivit prevederilor art. 94 alin. (1) pct. 8) Cod procedură penală.

În ceea ce privește acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Vintea Serghei, instanța de apel a lăsat-o fără examinare, ceea ce nu împiedică partea vătămată să inițieze o acțiune în ordinea civilă conform art. 225 alin. (4) Cod procedură penală

5. Cu recurs ordinar, procurorul în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a contestat decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, invocând că instanța de apel ajungând la concluzia că învinuirea adusă inculpatului a fost confirmată prin cumulul de probe cercetate în ședințele de judecată, n-a pronunțat o sentință de condamnare a inculpatului, dar a adoptat o hotărâre contrară legii de încetare a procesului penal în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 6) CPP, pe motiv că punerea sub învinuire a lui Rusu Toader a fost cu încălcări esențiale a legii procesuale penale.

În acest context, recurentul invocă că în conformitate cu prevederile art. 3 alin. (1) Cod de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare la momentul desfășurării urmăririi penale sau judecării cauzei de către instanța de judecată, astfel, în momentul în care inculpatul a fost recunoscut în calitate de bănuit, alin. (6) al art. 63 din Codul de procedură penală, era în vigoare, ulterior, conform Hotărârii Curții Constituționale nr. 26 din 23 noiembrie 2010, au fost declarate neconstituționale, însă, aceste prevederi, conform normei procesual penală sus menționată, acționează numai pentru hotărârile pronunțate după intrarea în vigoare a legii și nu au efecte asupra hotărârilor pronunțate pînă la această dată, de aceea, în opinia procurorului, a avut loc o încălcare esențială a normelor de procedură penală.

6. Judecînd recursul ordinar și verificînd legalitatea hotărîrii atacate în baza materialelor din dosar, Colegiul penal lărgit conchide că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

6.1. Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această

instanță, inclusiv și în temeiul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele legale pe care se întemeiază soluția.

Astfel, în pct. 18 din Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție din 30 octombrie 2009 „*Cu privire la judecarea recursului ordinar în cauza penală*”, este atenționat că, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

6.2. În acest context, Colegiul penal lărgit menționează că, este greșită soluția instanței de apel privind încetarea procesului penal intentat împotriva lui Rusu Toader în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, pe motiv că, -

„... punerea sub învinuire a lui Rusu Toader a fost cu încălcări esențiale a legii procesuale penale, astfel, inculpatul Rusu Toader a fost pus sub învinuire contrar prevederilor art. 63 alin. (2) pct. 3) Cod procedură penală și anume a fost recunoscut în calitate de bănuit la 23 noiembrie 2009 (Vol. I, f.d. 42), iar la 17 noiembrie 2011 a fost pus sub învinuire (Vol. I, f.d. 138).”

Or, inculpatul Rusu Toader fiind recunoscut în calitate de bănuit la 23 noiembrie 2009 (Vol. I, f.d. 42) și pus sub învinuire la 17 noiembrie 2011 (Vol. I, f.d. 138), conform prevederilor art. 64 alin. (2), pct. 19) CPP, - avea dreptul să atace, în modul stabilit de lege (art. 313 Cod de procedură penală) acțiunile și hotărîrile organului de urmărire penală. Acest drept, conform pct. 27) alin. (2) art. 66 Cod de procedură penală, i s-a păstrat și dispunea de el și atunci când avea calitatea de învinuit. Nici la una din aceste faze a procesului penal, inculpatul ori avocatul acestuia, nu au atacat cu plîngerii actele procedurale privitor la calitatea de bănuit.

Această stare de lucruri, pentru instanța de apel era evidentă, astfel că, dacă considera că s-au comis careva încălcări a drepturilor bănuitului, urma să verifice care a fost motivul că ultimul nu s-a folosit de dreptul de a ataca în instanța de judecată acțiunile ori actele organului de urmărire penală la etapa corespunzătoare, ca după caz să fie reparate.

Astfel, conform art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual.

6.3. Colegiul penal lărgit, analizînd presupusele încălcări a legii procesuale penale enunțate supra, conchide că instanța de apel formal a aplicat prevederile pct. 6) alin. (1) art.391 CPP, indicînd că, - „ *există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală*”.

Colegiul penal lărgit menționează că, circumstanțele care exclud urmărirea penală sunt prevăzute la art.275 Cod de procedură penală, iar la etapa judecării cauzei în instanța de judecată, procedura de încetare a procesului penal este reglementată de prevederile art.332 Cod de procedură penală.

În Codul de procedură penală, TITLUL II, Capitolul III, Secțiunea a 4-a „**Deliberarea și adoptarea sentinței**”, la art. 384 legiuitorul a stipulat că instanța de judecată hotărînd asupra învinuirii înaintate inculpatului, poate adopta una din trei tipuri de sentință, - **de condamnare, de achitare sau de încetare** a procesului penal.

La art.391 CPP, sunt specificate cazurile în care se adoptă sentința de încetare a procesului penal, astfel legiuitorul a reglementat concret cazurile de încetare a procesului penal și numai în pct. 6) se face trimitere la o normă de blanchetă - „*există*

alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală”.

Or, pct. 6) repetă conținutul pct. 9) al art. 275 CPP, - circumstanțele care exclud urmărirea penală, însă cu o importanță de concretizare, și anume că acele circumstanțe care exclud sau condiționează desfășurarea urmăririi penale, trebuie să fie „*prevăzute de lege*”. Astfel de situații de drept pot exista atunci când instanța de judecată v-a constata că persoana pusă sub învinuire de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 165 alin. (4) CP sau art. 206 alin. (4) CP, - este victima traficului de ființe umane, ori infracțiunea este săvârșită de reprezentanții corpului diplomatic ai statelor străine sau de alte persoane care, potrivit art. 11 alin. (4) CP, nu se supun jurisdicției penale a Republicii Moldova.

Prin existența altor circumstanțe, care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală, pot fi reținute și cazurile prevăzute de art. 57-58, art. 217 alin. (5), art. 325 alin. (4) Cod penal, care prevăd expres liberarea persoanei de răspundere penală în cazul prezenței anumitor circumstanțe.

Așa fiind, noțiunea de “*alte circumstanțe*”, prevăzută la pct. 6) alin. (1) art.391 CPP, urmează a fi interpretată numai în sensul “*circumstanțelor prevăzute de lege*”, a se vedea textul legal - pct. 5) art. 275 CPP, - „... *există alte circumstanțe prevăzute de lege care condiționează excluderea sau, după caz, exclud urmărirea penală*”.

Prin urmare, presupusele încălcări a legii procesuale penale constatate de instanța de apel, enunțate supra, nu cad sub incidența „*altor circumstanțe prevăzute de lege care condiționează excluderea sau, după caz, exclud urmărirea penală*”, prevăzute de art.391 alin.(1) pct.6) CPP.

6.4. La fel, conform alin.(4) al art.251 Cod de procedură penală, încălcarea oricărei altei prevederi legale decât cele prevăzute în alin.(2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii - când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale - când partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

Din actele cauzei rezultă că, la terminarea urmăririi penale, când inculpatul Rusu Toader a luat cunoștință de materialele dosarului în prezența apărătorului, aceștia n-au invocat despre nulitatea actelor procedurale efectuate pe parcursul urmăririi penale, ceea ce prezumă că au fost de acord cu legalitatea acestor acte procedurale.

Totodată, Colegiul penal lărgit, menționează că procesul penal include mai multe faze, și potrivit art. 64, 65, 66 CPP bănuitul, învinuitul, inculpatul la fiecare fază a urmăririi penale ori a judecării cauzei dispune de un șir de drepturi și obligații. Astfel, conform art.64 alin.(2) pct.19) CPP bănuitul (*la caz Rusu Toader*) a avut dreptul să atace, în modul prevăzut de lege, - art.313 CPP, acțiunile și hotărârile organului de urmărire penală. Acest drept, conform pct.27 alin.(2) art.66 CPP, i s-a păstrat și dispunea de el și atunci când a avut calitatea de învinuit apoi și de inculpat. Nici la una din aceste faze a procesului penal Rusu Toader și nici apărătorul său, nu au atacat cu plîngerii în modul stabilit de lege, actele procedurale, privitor la calitatea de bănuit, învinuit.

Pe cale de consecință, se consideră ca fiind greșită și concluzia instanței de apel, precum că – „... *în cauză nu este posibil de a adopta o hotărîre de condamnare, probele administrate la cauză fiind lovite de nulitate, potrivit prevederilor art. 94 alin. (1) pct. 8) Cod procedură penală, - punerea sub învinuire a lui Rusu Toader a fost cu încălcări esențiale a legii procesuale penale*”.

Așa fiind, din conținutul deciziei contestate se evidențiază că, hotărîrea adoptată

nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de încetare a procesului penal, or instanța de apel constatând că, „... **deși vinovăția inculpatului a fost demonstrată** ...”, nu admite apelul procurorului în sensul declarat, dar din oficiu din alte motive conchide eronat că, „... în cauză nu este posibil de a adopta o hotărîre de condamnare, probele administrate la cauză fiind lovite de nulitate, potrivit prevederilor art. 94 alin. (1) pct. 8) Cod procedură penală” și dispune greșit încetarea procesului penal.

În consecință, Colegiul penal lărgit consideră că eroarea comisă referitor la interpretarea cazurilor prescrise de pct. 6) alin. (1) art. 391 Cod de procedură penală, se cuprinde în pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, este temei de recurs și deoarece nu poate fi corectată de instanța de recurs, se impune soluția de casare a deciziei și trimiterea cauzei la rejudecare, unde instanța de apel, are obligația să verifice motivele apelului declarat de procuror în care se contestă achitarea inculpatului, și cu respectarea prevederilor art. 414 - 417 Cod de procedură penală va pronunța o hotărîre care să fie legală și întemeiată.

7. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Radu Sîli, casează decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2013, în cauza penală în privința lui Rusu Toader și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Pronunțată integral în ședință publică la 09 iulie 2013, ora 09.30.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Ion Arhiliuc

Constantin Alerguș

Andrei Harghel

Iurie Diaconu